

1. Christus' komst toegezegd in de eeuwigheid

*Toen zeide Ik: Zie, Ik kom; in de rol des boeks is
van Mij geschreven.
Psalm 40:8*

De tekstwoorden: 'Toen zeide Ik: Zie, Ik kom.' zijn genomen uit een psalm van David. In het verband spreekt hij van een grote uitredding. David heeft de Heere lang verwacht. Hij was in grote nood. Maar hij is niet beschaamd uitgekomen. De Heere heeft hem uit de ruisende kuil en uit het modderig slijk opgehaald en heeft zijn voeten op een rotssteen gezet. De Heere gaf hem daarmee een nieuw lied in zijn mond. De ontvangen weldaad bepaalt hem bij de vele wonderen, die God voor Zijn Kerk gedaan heeft. Als vanzelf komt hij dan in deze psalm bij Christus. Het gaat in deze tekst over de komst van Christus in het vlees.

Sommige verklaarders betrekken deze tekst eerst op David. Anderen betrekken de tekst alleen op Christus. In ieder geval weten we van Paulus (Hebr. 10) dat deze tekst op Christus betrekking

heeft. David profeteert hier over de komende Messias. Christus wordt in deze psalm door de profeet zelfs sprekende ingevoerd. Wat blijkt uit deze enkele woorden Zijn grote gewilligheid. Niemand heeft Christus gedwongen om te komen. Er was onder de mensen niemand, die Hem daarom heeft gevraagd. Twee keer komt hier het woord 'Ik' voor, om Zijn grote gewilligheid te benadrukken. Deze woorden zijn een vrijwillige verklaring. We zouden kunnen denken aan een knecht, die zich uit liefde tot zijn meester aan een levenslange dienst verbindt. In het zevende vers wordt gesproken over het doorboren van de oren. Zoals een vrijwillige slaaf in het zevende jaar met een priem de oren liet doorboren aan de post van het huis van zijn meester, verbond Christus Zich hier tot een vrijwillige dienst. Hij kwam immers als des Vaders Knecht. De grond van de zaligheid ligt in God Zelf.

Wanneer heeft dit Woord geklonken? Zijn uitgangen zijn vanouds, van de dagen der eeuwigheid. Christus sprak reeds eer Hij kwam. Dit woord klonk van eeuwigheid. In de Vrederaad toonde Hij Zich al aan de Vader bereid. God had daar gedachten des vredes, en niet des kwaads. De

vraag des HEEREN klonk: ‘Wie is hij die met zijn hart borg worde om tot Mij te genaken?’ Alleen door de bereidheid van Christus kon het welbehagen des Vaders gelukkig voortgaan. Vóór de schepping, de zondeval, de duivel en de val van de mens lag het heilsplan al klaar. Christus is de zonde een eeuwigheid voor geweest. Hij heeft mede in Gods raad gestaan. Als Middelaar wilde Hij komen om van dat besluit te verhalen. Door Zijn komst zouden de deugden van Gods barmhartigheid en rechtvaardigheid verheerlijkt worden.